

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 29. april 2010
Kontor: Dyrevelfærdskontoret
Sagsnr.: 2010-156-0240
Dok.: MJO41746

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 59 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven (Forbud mod besiddelse m.v. af visse hunde, båndpligt, aflivning af hunde, der skambider, midlertidig frakendelse af retten til at have med dyr at gøre m.v. (L 163), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 28. april 2010.

Lars Barfoed

/

Jens Teilberg Søndergaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 12 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven (Forbud mod besiddelse mv. af visse hunde, båndpligt, aflivning af hunde, der skambider, midlertidig frakendelse af retten til at have med dyr at gøre mv.) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen omdelt på L 163 – bilag 24.”

Svar:

I den nævnte anonyme henvendelse opfordres der til, at der i forbindelse med ændringen af hundeloven indføres et generelt forbud mod løse hunde i byer og områder med bymæssig bebyggelse. Det bør således ifølge henvendelsen ikke være op til den enkelte kommunalbestyrelse at træffe beslutning om snorpligt. Det bemærkes i den forbindelse, at en generel snorpligt vil lette administrationen af lovgivningen og være nemmere at forstå for borgerne.

Justitsministeriet kan oplyse, at det følger af hundelovens § 3, stk. 2, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 4, at kommunalbestyrelsen kan bestemme, at der i kommunen eller nærmere opregnede områder af kommunen skal gælde en pligt til i byer og områder med bymæssig bebyggelse altid at føre en hund i bånd på gader, veje, stier eller pladser mv., der er åbne for almindelig færdsel. Båndet skal være så kort, at hunden holdes tæt ind til ledsageren.

Som anført i pkt. 5.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget er det ikke nødvendigvis i alle landets kommuner, at der er problemer med løsgående hunde, ligesom sådanne problemer kan være begrænset til bestemte områder af en kommune. Det ville derfor efter Justitsministeriets opfattelse være uforholdsmæssigt at kræve, at alle besiddere af hunde i byer og områder med bymæssig bebyggelse altid skal have hunden i snor, når de færdes på gader, veje, stier eller pladser mv., der er åbne for almindelig færdsel. Det beror således efter Justitsministeriets opfattelse på en vurdering af de lokale forhold, om der i en kommune bør indføres regler om båndpligt for alle hunde.

Den foreslåede bestemmelse i hundelovens § 3, stk. 2, indebærer derfor, at den enkelte kommunalbestyrelse får adgang til – på baggrund af en samlet vurdering af de lokale forhold – at beslutte, om der i byer og om-

råder med bymæssig bebyggelse skal gælde en båndpligt. Til brug for denne vurdering kan kommunalbestyrelsen, hvis den finder behov for det, indhente nærmere oplysninger fra den stedlige politidirektør om antallet af sager med hundeoverfald, løsgående hunde mv.

For så vidt angår det anførte om, at det er vanskeligt for borgerne at vide, hvilke regler for båndpligt der gælder i en given kommune, skal Justitsministeriet henvise til, at det fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at det er vigtigt, at det sikres, at beslutninger om, at hunde skal føres i bånd i en kommune eller nærmere opregnede områder af kommunen, bliver behørigt offentliggjort (kundgjort). Det vil efter Justitsministeriets opfattelse som minimum sige på kommunens hjemmeside og i den lokale dagspresse. Herudover vil det – afhængigt af de lokale forhold – kunne være hensigtsmæssigt at informere borgerne om båndpligten ved opsætning af skilte.

Der kan i øvrigt henvises til pkt. 5.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.